

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Leonora Christinas franske Selvbiografi oversat til dansk

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124513999168/facsimile.pdf> (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

svarede, at hun respekterede Kongens Ordre lige saa fuldt der som paa Slottet; Gyldenløve vilde behage at tilkendegive hende Kongens Befaling der, hvor hun var. Brandt vilde overtale hende og gentog stedse: „O, befømmer Æder, befømmer Æder“; hun betjente sig af samme Vending og sagde ogsaa: „Beder Gyldenløve, at han vil befømme sig“ osv. Til Slut sagde hun „Giv saa megen Tid, at man kan spænde to Heste for, thi jeg haaber ikke, det er hans Mening, at jeg skal gaa til Fods“.

Da hun ankommer foran Slottet, lader hun Vognen tillukke. Brandt kommer paany for at bede hende gaa op paa Slottet. Hun siger Nej, hun vilde ikke gaa op; vilde han tale med hende, maatte han komme til hende; hun havde gjort mere end den halve Vej. Brandt vender om og kommer endnu en Gang tilbage, men hun siger det samme, idet hun tilføjer, at han kunde gøre alt, hvad han lystede; hun rørte sig ikke derfra. Endelig triner vor unge Cavalier ned, og eftersom han var rede til at tale med hende, lukker hun Vogn døren op og stiger ud. Han gør hende en lille Kompliment og præsenterer hende derpaa en Befaling fra Kongen, skreven i Kancelliet, hvis Indhold var, at hun i Hast skulde forlade Kongens Riger og Lande, hvis hun ikke vilde tilskrive sig selv det onde, som kunde vederfares hende. Da hun havde læst Ordren, gør hun en Reverens og flyer ham igen den Befaling, som han var skyldig at tilstille hende. Hun siger, at hun vel havde haabet paa den Naade at kysse Kongens Haand; efterdi hendes Uvenner havde forhindret hende i at nyde den Lykke ved en sliig Ordre, var der intet andet Raad for hende end at adlyde i al Ydmyghed, idet hun allerunderdanigst takkede Hans Majestæt for Tilkendegivelsen; hun vilde haste saa stærkt, det var hende muligt, med at efterkomme Kongens Ordre; hun begærede aleneste, at det maatte tilstedes hende at forskaffe sig lidt at spise, thi hun havde haft Vinden imod og holdt Søen den hele Dag. Gyldenløve svarede Nej, han turde ikke tilstede det, men eftersom hun parerede Ordre med saa stor Underdanighed, vilde han ikke lade hende se den anden Ordre,

han havde; spurgte hende dog paa samme Tid, om det lystede hende at se hans anden Ordre. Hun sagde Nej, hun vilde leve efter den Ordre, hun havde set, og vilde stige om Bord i Smakken for at vende om. Gyldenløve byder hende Haanden og beder hende behage at gaa om Bord i hans Jagt. Hun gør saa.

De sejlede Hælvten af Vejen uden at tale med hverandre; endelig brød Gyldenløve Tavsheden, og de kom i Samtale. Han sagde hende omsider, at man havde givet Kongen at forstaa, at hun havde forsamlet mange Herremænd hos sin Moder, og at han havde Befaling til at adsplitte dette Komplot. De havde en lang Diskurs med hverandre og talte om Affæren med Dina; han sagde, at Kongen kendte endnu ikke den fulde Sandhed derom. Hun klagede over, at Kongen ikke forsøgte at lære den at kende. Endelig kom de ved Nattetid til Nyborg. Gyldenløve ledsager hende til hendes Herberg og gaar til sit eget, sender siden en Time derefter Tscherning for at sige hende, at hun i Døgningen maatte holde sig rede for at kunne være i Assens anden Dagen derefter om Aftenen (hvilket var umuligt at gøre med hendes egne Heste, som ikke ankom før op ad Dagen); hun sagde Ja, hun vilde efterkomme hans Befalinger; giver sig derpaa i Snak med Tscherning og taler til ham om andre Ting. Jeg mindes ikke, om hvad, men hun vandt hans Gunst, og han bragte til Veje hos Gyldenløve, at denne ikke skyndede for meget paa hende. Imod 9 Slet om Morgenens kom han for at sige hende, at han ikke fandt det fornødent at ledsage hende videre; han fortrøstede sig til, at hun efterkom Kongens Ordre, og bad hende tale med Cai Ahlefeldt i Haderslev, naar hun passerede der igennem; han havde Ordre om, hvad han skulde gøre. Hun lover dette, og Gyldenløve vender tilbage til København og giver vor Dame en Mand med, som skulde bespejle hende.

Vor Dame tror det ikke fornødent at tale med Cai Ahlefeldt, thi hun havde intet at sige ham, og hun skøttede ikke om at se flere Befalinger, kører forbi Haderslev og drager til Aabenraa.